

DŹWIERZCE (4) *sb pl t*

G dźwi(e)rzec.

Sł stp: dźwierce, *Cn*, *Linde brak*.

Dem. od „dźwierze”: A Czyżże to nowy Trzem Ia obeydę okołem Niemogłem ta^m naydz dźwierzec
Iedno małe okienko *LudWiś A2v*.

Cf **DRZWICZKI**, [**DŹWIERKI**]

ZZie